

23 Δεκεμβρίου, 1989

[Α: ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΩΡΓΗ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 412/87, 526/87, 534/87, 560/87)

-
- Δημόσιοι υπάλληλοι — Διορισμοί — Θέση πρώτου διορισμού — Συνέντευξη — Απόδοση — Λαμβάνεται υπόψη για σκοπούς αξιολόγησης και εξακριβώσης της αξίας των υποψηφίων, άλλως η διεξαγωγή της συνέντευξης θα ήταν περιττή — Αυξημένη η βαρύτητά της στις περιπτώσεις θέσεων πρώτου διορισμού ή σε περιπτώσεις όπου η προσωπικότητα και ο χαρακτήρας είναι στοιχεία σημασίας για τη θέση. 5
- Δημόσιοι υπάλληλοι — Διορισμοί — Θέση πρώτου διορισμού — Συνεντεύξεις — Έλλειψη εξειδίκευσης μελών Ε.Δ.Υ. στα υπό εξέταση θέματα — Ο Νόμος δεν προνοεί ότι πρέπει να έχουν τέτοια εξειδίκευση — *Theofillides and Others v. The Republic* (1989) 3 C.L.R. 513 υιοθετήθηκε. 10
- Δημόσιοι υπάλληλοι — Διορισμοί — Θέση πρώτου διορισμού — Προσόντα — Σχέδιο Υπηρεσίας — Κατοχή απαιτούμενου προσόντος “εξειδικευμένης πείρας σε πολιτιστικά θέματα” — Εφ’ όσον το κατείχαν όλοι οι υποψήφιοι, δεν προσδίδει υπεροχή στους αιτούντες έναντι των διορισθέντων. 15
- Δημόσιοι υπάλληλοι — Διορισμοί — Θέση πρώτου διορισμού — Αξία — Δέουσα έρευνα — Υποψήφιοι δημόσιοι υπάλληλοι, για τους οποίους υπήρχαν εμπιστευτικές εκθέσεις που λήφθηκαν υπόψη και υποψήφιοι, 20

5 που λόγω αποσπάσεως στην Εκπαιδευτική Υπηρεσία, δεν είχαν εμπιστευτικές εκθέσεις — Κατά πόσο για τους τελευταίους έπρεπε η Ε.Δ.Υ. να ζητήσει τα στοιχεία για αξιολογήσεις που υπήρχαν για την υπηρεσία που προσέφεραν οι τελευταίοι στη θέση, που ήταν αποσπασμένοι — Αρνητική, υπό τις περιστάσεις, η απάντηση στο ερώτημα — Οι υποψήφιοι είχαν ευκαιρία να εκθέσουν τα εν λόγω στοιχεία κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων των — Δεν ετίθετο θέμα περαιτέρω έρευνας.

10 Δημόσιοι υπάλληλοι — Διορισμοί — Θέση πρώτου διορισμού — Τμηματική επιτροπή — Σύσταση — Σύσταση μη προσοντούχου υπαλλήλου — Διαπίστωση του γεγονότος αυτού από την Ε.Δ.Υ. — Κατά πόσο η συμπερίληψη στη σύσταση της τμηματικής επιτροπής του μη προσοντούχου αποτελεί λόγο ακυρώσεως υπέρ υποψηφίου, που δεν είχε συσταθεί — Ενόψει της αποφάσεως της Ε.Δ.Υ., αρνητική είναι η απάντηση στο ερώτημα.

20 Συνταγματικό Δίκαιο — Αρχή ισότητας — Σύνταγμα, Άρθρο 28 — Διορισμοί δημοσίων υπαλλήλων — Τμηματική επιτροπή — Μη συμπερίληψη προσοντούχου υποψηφίου στους συστηθέντες — Δεν αποτελεί άνιση μεταχείριση.

25 Οι αιτούντες επιζητούν ακύρωση του διορισμού των ενδιαφερομένων προσώπων στη μόνιμη θέση Μορφωτικού Λειτουργού Πολιτιστικές Υπηρεσίες.

30 Το Ανώτατο Δικαστήριο δε δέχθηκε ως βάσιμο τον ισχυρισμό ότι το αποφασιστικό και/ή το μόνο στοιχείο του διορισμού των ενδιαφερομένων ήταν η απόδοση των υποψηφίων στη συνέντευξη.

30 Το πραγματικό και νομικό υπόβαθρο των θεμάτων, που ηγήθησαν κατά την ακρόαση της παρούσης Αιτήσεως Ακυρώσεως, προκύπτουν από τις πιο πάνω περιληπτικές σημειώσεις.

35 Οι Αιτήσεις Ακυρώσεως απορρίπτονται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

40 *Public Service Commission v. Potoules and Others* (1987) 3 C.L.R. 1591,
Avraam v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2321,

Theofillides and Others v. Republic (1989) 3 C.L.R. 513.

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία διόρισε τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Μορφωτικού Λειτουργού, Πολιτιστικές Υπηρεσίες Υπουργείου Παιδείας αντί των αιτητών. 5

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές στις υποθέσεις 412/87, 534/87-και 560/87. 10

Κ. Μελάς, για τον Αιτητή στην υπόθεση 526/87.

Α. Παπασάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση. 15

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωση την ακόλουθη απόφαση. Με τις προσφυγές αυτές που έχουν συνεκδικασθεί με απόφαση του Δικαστηρίου γιατί παρουσιάζουν κοινά νομικά και πραγματικά σημεία οι αιτητές ζητούν από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία: 20

“1. Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η απόφαση και/ή πράξη του καθ' ου η αίτηση που δημοσιεύτηκε στις 2.5.1987 στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με την οποία διόρισε τους 1. Νίκη Φιλίππου 2. Ιωάννη Ιωάννου 3. Γεώργιο Μολέσκη και 4. Παύλο Παρασκευά στη μόνιμη θέση Μορφωτικού Λειτουργού, Πολιτιστικές Υπηρεσίες Υπ. Παιδείας από 15.4.87 αντί του αιτητή είναι άκυρη και στερημένη οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος. 25 30

2. Διακήρυξη του Δικαστηρίου, ότι η άρνηση και/ή παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να διορίσει τον αιτητή στη θέση Μορφωτικού Λειτουργού, Πολιτιστικές Υπηρεσίες Υπ. Παιδείας είναι άκυρη, παράνομη και πως ό,τι παραλείφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί.” 35

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας, με επιστολή του με αριθμό Υ.Π. 531/70/Ε/ΠΙ και ημερομηνία 4 Δεκεμβρίου 1985, ζήτησε την πλήρωση τεσσάρων κενών μόνιμων (Τακ. Προϋπ.) Θέσεων Μορφωτικού Λειτουργού, 40

Πολιτιστικές Υπηρεσίες, Υπουργείο Παιδείας (Παράρτημα 1).

5 Το Υπουργικό Συμβούλιο, με την Απόφασή του με αρ. 25.209 και ημερομηνίας 29 Νοεμβρίου 1984, είχε αποφασίσει ότι το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης Μορφωτικού Λειτουργού, Πολιτιστικές Υπηρεσίες, θα τροποποιηθεί “μετά την πλήρωση των κενών θέσεων που βρίσκονται τώρα ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας”, με την προσθήκη της ακόλουθης Σημείωσης: “Πείρα σχετική με τα καθήκοντα της θέσης που αποκτήθηκε είτε σε υπηρεσία σε δημόσια θέση είτε σε έκτακτη απασχόληση στη Δημόσια Υπηρεσία θα αποτελεί πλεονέκτημα”.

15 Κατά το χρόνο που εκδόθηκε η πιο πάνω απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου βρισκόταν σε εξέλιξη ενώπιον της Επιτροπής διαδικασία πλήρωσης τεσσάρων κενών θέσεων Μορφωτικού Λειτουργού. Η πλήρωση όμως αυτών δεν έγινε, γιατί προτού συμπληρωθεί η διαδικασία, σε χρόνο μεταγενέστερο της πιο πάνω απόφασης, η αρμόδια αρχή απέσυρε την πρότασή της για πλήρωση των τεσσάρων κενών θέσεων.

20 Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας τότε ζήτησε από το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας συμβουλή κατά πόσον για τους σκοπούς της νέας διαδικασίας θα ίσχυε το Σχέδιο Υπηρεσίας χωρίς την πιο πάνω τροποποίηση ή με την τροποποίηση. (Παράρτημα 2). Το Γραφείο της Γενικού Εισαγγελέα, με έγγραφό του με στοιχεία Γ.Ε.Αρ. Φακ. 34(1)/1961/Π και ημερομηνίας 19 Δεκεμβρίου 1985, συμβούλευσε ότι ισχύει το Σχέδιο Υπηρεσίας με την τροποποίηση. (Παράρτημα 3).

30 Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 27 Δεκεμβρίου 1985, αφού έλαβε υπόψη τα πιο πάνω και δεδομένου ότι σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας η θέση Μορφωτικού Λειτουργού είναι θέση Πρώτου Διορισμού, 35 αποφάσισε να δημοσιευτούν οι πιο πάνω κενές θέσεις στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και να δοθεί προθεσμία τριών εβδομάδων για την υποβολή αιτήσεων. Η Επιτροπή όμως, αφού σημείωσε ότι η Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αρ. 25.209 και ημερομηνίας 29 Νοεμβρίου 1984 40 είναι να τροποποιηθεί το Σχέδιο Υπηρεσίας “μετά την πλήρωση των κενών θέσεων που βρίσκονται τώρα ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας” και δεδομένου ότι οι θέσεις

αυτές δεν έχουν πληρωθεί ως τώρα, έκρινε ότι το θέμα χρήζει επανεξέτασης. Ύστερα απ' αυτό, η Επιτροπή αποφάσισε να ξανασταλεί το θέμα στο Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα για επανεξέταση και η δημοσίευση των κενών θέσεων να γίνει μετά που θα ληφθεί η νομική συμβουλή, και έστειλε για το σκοπό αυτό επιστολή ημερομηνίας 8 Ιανουαρίου 1986 (Παράρτημα 5).

Το Γραφείο της Γενικού Εισαγγελέα, με επιστολή του με στοιχεία Γ.Ε. 34(Ι)/61/ΙΙ και ημερομηνίας 22 Μαρτίου 1986, συμβούλευσε ότι ύστερα από επανεξέταση του θέματος αποκλίνει στην άποψη πως ισχύει το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης χωρίς την τροποποίηση που έγινε με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με Αρ. 25.209 και ημερομηνίας 29 Νοεμβρίου 1984. (Παράρτημα 6).

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 28 Μαρτίου 1986, αφού έλαβε υπόψη τα ανωτέρω, αποφάσισε να δημοσιευτούν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας οι πιο πάνω κενές θέσεις Μορφωτικού Λειτουργού, Πολιτιστικές Υπηρεσίες, Υπουργείο Παιδείας, με βάση το Σχέδιο Υπηρεσίας που ίσχυε πριν από την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με Αρ. 25.209 και ημερομηνίας 29 Νοεμβρίου 1984 και να δοθεί προθεσμία τριών εβδομάδων για την υποβολή αιτήσεων.

Σ' ανταπόκριση της σχετικής Γνωστοποίησης υποβλήθηκαν συνολικά 109 αιτήσεις. Σύμφωνα δε με τις Κανονιστικές Διατάξεις που διέπουν τη σύσταση, τις αρμοδιότητες και τη μέθοδο ενέργειας των Τμηματικών Επιτροπών σύμφωνα με το άρθρο 36 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1986 (Κανονιστική Διάταξη 3), συστήθηκε Τμηματική Επιτροπή υπό την προεδρία του Ανώτερου Μορφωτικού Λειτουργού.

Η έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, διαβιβάστηκε από τον Πρόεδρό της με επιστολή του ημερομηνίας 23 Ιουλίου 1986. Με αυτή συστήθηκαν προς επιλογή για διορισμό στη θέση Μορφωτικού Λειτουργού, με αλφαβητική σειρά δεκαέξι υποψήφιοι, ανάμεσα στους οποίους δεν περιλαμβανόταν ο αιτητής. (Παράρτημα 10).

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στη συνεδρίασή της της 5

Σεπτεμβρίου 1986, κατά την εξέταση της έκθεσης παρατήρησε ότι η Τμηματική Επιτροπή:-

- 5 (α) Δεν αιτιολόγησε το πόρισμά της όσον αφορά τη συνδρομή των προσόντων που απαιτούνται στην παράγραφο (2) “Συγγραφική ή/και καλλιτεχνική δημιουργικότητα και ενημερότητα πάνω στην πνευματική και πολιτιστική ζωή της Κύπρου και άλλων Χωρών” και στην παράγραφο (4)
- 10 “Άριστη γνώση της Ελληνικής και καλή γνώση μιας τουλάχιστον των επικρατέστερων Ευρωπαϊκών γλωσσών” συγκεκριμένα σ’ ότι αφορά το δεύτερο σκέλος.
- (β) Δε φαίνεται να έλαβε υπόψη τις εμπιστευτικές εκθέσεις εκείνων από τους υποψηφίους που είναι δημόσιοι υπάλληλοι, και,
- 15 (γ) Δεν έδωσε στοιχεία σ’ ότι αφορά το πρόσθετο προσόν που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας.
- 20 Ύστερα από αυτό, η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας αποφάσισε να στείλει το θέμα πίσω στην Τμηματική Επιτροπή, η οποία, αφού θα ελάμβανε υπόψη τα πιο πάνω, να το επανεξετάσει και να υποβάλει νέα έκθεση. (Παράρτημα 11).
- 25 Ο Πρόεδρος της Τμηματικής Επιτροπής, με επιστολή του ημερομηνίας 5 Νοεμβρίου 1986, υπέβαλε νέα έκθεσή της, η οποία σύστησε, με αλφαβητική σειρά, δεκαέξι υποψηφίους, ανάμεσα στους οποίους δεν περιλαμβανόταν ο αιτητής. (Παράρτημα 13).
- 30 Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 24 Νοεμβρίου 1986, αφού εξέτασε τη νέα έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής παρατήρησε (βλέπε πρακτικά Παράρτημα 14), ότι μερικά από τα πορίσματα της Τμηματικής
- 35 Επιτροπής ήταν αντιφατικά με τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής που ασχολήθηκε μέσα στα πλαίσια προηγούμενης διαδικασίας με την πλήρωση των ιδίων θέσεων, διαδικασία που στη συνέχεια τερματίστηκε ύστερα από απόσυρση της πρότασης της αρμόδιας αρχής. Ενόψει των πιο πάνω, η Επιτροπή
- 40 Δημόσιας Υπηρεσίας αποφάσισε να ζητηθεί από την Τμηματική Επιτροπή να δώσει σχετικές διευκρινίσεις.

Ο Πρόεδρος της Τμηματικής Επιτροπής, με επιστολή του ημερομηνίας 17 Δεκεμβρίου 1986 (Παράρτημα 16), έδωσε τις διευκρινίσεις που ζητήθηκαν σ' ότι αφορά τη νέα έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής που κατατέθηκε στη συνεδρίαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με ημερομηνία 24 Νοεμβρίου 1986. Αυτές κατατέθηκαν ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 30 Δεκεμβρίου 1986. 5

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία αποφάσισε να καλέσει σε συνεντεύξεις ενώπιόν της σε ημερομηνίες που θα ορίζονταν αργότερα τους υποψηφίους που συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή, στους οποίους περιλαμβάνονταν και ο αιτητής, καθώς και δύο άλλους που δεν συστήθηκαν. Στις συνεντεύξεις αποφασίστηκε να κληθεί επίσης να παραστεί και ο Ανώτερος Μορφωτικός Λειτουργός. Ειδικά σ' ότι αφορά έναν από τους συστηθέντες τον Πέτρο Χαρούς, η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας αποφάσισε να διευκρινιστεί σ' αυτόν, ότι η Επιτροπή δεν είχε ακόμα καταλήξει σε τελικό συμπέρασμα κατά πόσον ικανοποιεί το απαιτούμενο προσόν της "Συγγραφικής ή/και καλλιτεχνικής δημιουργικότητας" και ότι κατά τη συνέντευξη αυτός όφειλε να προσκομίσει σχετικά αποδεικτικά στοιχεία, από τα οποία και θα εκρίνετο η υποψηφιότητά του. 15 20

Στην ίδια συνεδρίασή της η Επιτροπή απασχολήθηκε και με το αίτημα ενός υποψηφίου, που δε συστήθηκε από την Τμηματική Επιτροπή, να γίνει δεκτός σε συνέντευξη ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας. 25 30

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία, έκρινε ότι το αίτημα αυτό δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτό. (Παράρτημα 17). 35

Οι συνεντεύξεις των υποψηφίων έγιναν στις συνεδριάσεις της Επιτροπής στις 17 Φεβρουαρίου 1987, 19 Φεβρουαρίου 1987 και 20 Φεβρουαρίου 1987. Στην τελευταία συνεδρία, η Επιτροπή δέχτηκε ενώπιόν της και τον Πέτρο Χαρούς, ο οποίος όμως δεν προσκόμισε οτιδήποτε που να αποδεικνύει ότι διέθετε την απαιτούμενη "Συγγραφική ή/και καλλιτεχνική δημιουργικότητα" και ύστερα απ' αυτό η Επιτροπή έκρινε ότι ο Χαρούς δεν μπορούσε να ήταν υποψήφιος. 40

Μετά το πέρας των συνεντεύξεων στη συνεδρίασή της της 20 Φεβρουαρίου 1987, η Επιτροπή άκουσε την αξιολόγηση του Ανώτερου Μορφωτικού Λειτουργού, σ' ότι αφορά την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις καθώς και τις απόψεις του όσον αφορά τη συγγραφική ή/και καλλιτεχνική δημιουργικότητα των υποψηφίων. Στη συνέχεια η Επιτροπή αξιολόγησε και η ίδια την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, υπό το φως και των σχετικών κρίσεων του Ανώτερου Μορφωτικού Λειτουργού.

10

Αντίγραφα των πρακτικών των πιο πάνω συνεδριάσεων της Επιτροπής έχουν κατατεθεί ως (Παράρτηματα 18, 19 και 20).

Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της Θέσης, από τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των υποψηφίων, καθώς και από τους προσωπικούς φακέλους και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων που ήταν δημόσιοι υπάλληλοι, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις τους με την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, υπό το φως και των σχετικών κρίσεων και απόψεων του Ανώτερου Μορφωτικού Λειτουργού.

Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερείχαν γενικά των άλλων υποψηφίων και τους επέλεξε σαν τους πιο κατάλληλους για διορισμό στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Μορφωτικού Λειτουργού, Πολιτιστικές Υπηρεσίες, Υπουργείο Παιδείας. (Παράρτημα 21).

30

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 20 Μαρτίου 1987, αφού έλαβε υπόψη στοιχεία σχετικά με το χαρακτήρα και το ποινικό μητρώο που περιέχονταν σε επιστολή του Αρχηγού Αστυνομίας και που αφορούσαν τρία από τα τέσσερα ενδιαφερόμενα μέρη, τα οποία δεν ήταν δημόσιοι υπάλληλοι, αποφάσισε να τους προσφερθεί διορισμός (Παράρτημα 22).

Η Επιτροπή στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 7 Απριλίου 1987, καθόρισε ως ημερομηνία ισχύος του διορισμού και των τεσσάρων ενδιαφερομένων μερών τη 15 Απριλίου 1987. (Παράρτημα 23).

40

Είναι η θέση των αιτητών στις προσφυγές 412/87, 534/87, 560/87, ότι αποφασιστικό ή/και το μόνο στοιχείο επιλογής των υποψηφίων αποτέλεσε η επίδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας. Ο λόγος αυτός δεν ευσταθεί γιατί η απόδοση των υποψηφίων κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για σκοπούς αξιολόγησης και εξακριβωσης της αξίας των υποψηφίων. Εάν οι εντυπώσεις αυτές που δημιουργούνται στην Επιτροπή δεν έπρεπε να λαμβάνονται υπόψη, τότε η διεξαγωγή των συνεντεύξεων θα ήταν περιττή. Όπως δε έχει νομολογηθεί από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου, η απόδοση των υποψηφίων έχει αυξημένη βαρύτητα στις περιπτώσεις πλήρωσης θέσεων πρώτου διορισμού, όπου δεν υπάρχουν εμπιστευτικές εκθέσεις ή σε περιπτώσεις όπου η προσωπικότητα, χαρακτήρας, κλπ., ενός υποψηφίου είναι στοιχεία σημασίας για τη σχετική θέση, όπως π.χ. για διευθυντικές θέσεις.

Στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία ενώπιόν μου είναι φανερό ότι τόσο η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας όσο και η Τμηματική Επιτροπή έλαβε υπόψη της όλα τα ουσιώδη και νόμιμα κριτήρια και απέδωσε στις συνεντεύξεις τη δέουσα βαρύτητα, χωρίς όμως αυτές να αποτελέσουν, όπως είναι ο ισχυρισμός των αιτητών, ξεχωριστό ή το αποφασιστικό κριτήριο κατά την τελική επιλογή των υποψηφίων. (Βλέπε *The Public Service Commission v. Potoudes and Others* (1987) 3 C.L.R. 1591, *Avraam v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 2321 στη σελ. 2325).

Το επόμενο επιχείρημα των πιο πάνω αιτητών ότι η έλλειψη εξειδίκευσης εκ μέρους των μελών της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας στα υπό εξέταση θέματα καθιστούσε τη συνέντευξη ως στοιχείο κρίσεως ιδιαίτερα επιρρεπή, πρέπει επίσης να απορριφθεί, γιατί δεν υπάρχει καμία πρόνοια στον περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμο ότι τα μέλη της Επιτροπής πρέπει να είναι εξειδικευμένα τα ίδια στα υπό εξέταση θέματα ή να κατέχουν όλα τα προσόντα που πιθανόν να απαιτούνται από τους υποψηφίους. Απόλυτα σχετικό είναι το ακόλουθο απόσπασμα από την υπόθεση *Christos Theofilides and Others v. The Republic* (1989) 3 C.L.R. 513.

“There is no requirement in the Republic Educational Service Law 1979 (Law No. 10 of 1979), or elsewhere for

5 members of the respondent Commission to possess themselves all qualifications which may possibly be required of the candidates. They were people involved in Education, including one of them who is an expert, with vast experience in the field of work they were performing. I see therefore no valid reason to question the ability of the respondent Commission to apply the test it did.”

10 Ο επόμενος ισχυρισμός εκ μέρους των πιο πάνω αιτητών είναι ότι παραγνωρίστηκε επίσης η εξειδικευμένη πείρα των αιτητών σε πολιτιστικά θέματα που μόνο αυτοί είχαν, γεγονός που οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε μετά από ελλιπή έρευνα και κάτω από πλάνη περί τα πράγματα.

15 Ουδμία πλάνη έχει αποδειχτεί εκ μέρους των αιτητών, είναι δε φανερό από τα ενώπιόν μου στοιχεία ότι η καθ΄ ης η αίτηση Επιτροπή διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα σχετικά με τα προσόντα και την καταλληλότητα των υποψηφίων. Ουδμία
20 παραγνώριση έγινε της “εξειδικευμένης πείρας των αιτητών σε πολιτιστικά θέματα”, άλλωστε, το προσόν αυτό όπως φαίνεται από το σχετικό Σχέδιο Υπηρεσίας εφόσον θεωρείται απαραίτητο προσόν, το κατείχαν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και συνεπώς δεν προσδίδει στους αιτητές οποιαδήποτε υπεροχή
25 έναντι των διορισθέντων.

Σχετικό προς τον ισχυρισμό για ελλιπή έρευνα, το επόμενο επιχείρημα του αιτητή στην προσφυγή αρ. 412/87, είναι ότι ο
30 αιτητής ως εκπαιδευτικός αποσπασμένος από το 1976 μέχρι το 1982 στο Γραφείο Δημοσίων Πληροφοριών και από το 1982 ως Μορφωτικός Λειτουργός στην Κυπριακή Πρεσβεία στην Αθήνα, δεν είχε μεν εμπιστευτικές εκθέσεις δημοσίου υπαλλήλου, αλλά ετηρούντο γι’ αυτόν στοιχεία και αξιολογήσεις για υπηρεσία που προσέφερε σε δημόσια θέση. Η Επιτροπή
35 Δημόσιας Υπηρεσίας όμως δε ζήτησε τα στοιχεία των εκθέσεων αυτών να τεθούν ενώπιόν της να τα ερευνήσει, αλλά περιορίστηκε μόνο στους φακέλους των δημοσίων υπαλλήλων.

40 Παρόμοιο επιχείρημα προβλήθηκε και για τον αιτητή στην προσφυγή αρ. 534/87, ο οποίος ενώ ήταν εκπαιδευτικός, από τον Οκτώβριο του 1978 μέχρι τον Ιούνιο του 1983 εργάστηκε με απόσπαση ως Υπεύθυνος - Συντονιστής στο Δημήτριο

Πολιτιστικό Κέντρο Λάρνακας, το οποίο τελούσε υπό την εποπτεία της Μορφωτικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Παιδείας, ότι δηλαδή ενώ η Τμηματική Επιτροπή έλαβε υπόψη τις εμπιστευτικές εκθέσεις και προσωπικούς φακέλους των υποψηφίων που είναι δημόσιοι υπάλληλοι και τους φακέλους επιθεωρήσεως και τους προσωπικούς φακέλους όσων είναι δημόσιοι εκπαιδευτικοί λειτουργοί, η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας εξέτασε μόνο τους φακέλους των δημοσίων υπαλλήλων. 5

Απ' ότι φαίνεται από τα πρακτικά της επίδικης απόφασης, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της όλα τα ουσιώδη στοιχεία σχετικά με τα προσόντα, αξία, δραστηριότητες και γενικά την καταλληλότητα των υποψηφίων, από το Φάκελο Πλήρωσης της Θέσης, από τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των υποψηφίων, καθώς και από τους προσωπικούς φακέλους και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων που είναι δημόσιοι υπάλληλοι, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις. Δεν είχε ιδιαίτερη υποχρέωση να ζητήσει να τεθούν ενώπιόν της οι φακέλοι υπαλλήλων που δεν ήσαν στη Δημόσια Υπηρεσία και νοουμένου, ότι αυτά τα στοιχεία ερευνήθηκαν σε έκταση από την Τμηματική Επιτροπή και εφόσον όλα τα στοιχεία τα σχετικά με τους υποψηφίους ήσαν ενώπιόν της, είχαν δε και οι υποψήφιοι την ευκαιρία να τα εκθέσουν ενώπιόν της κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων, δεν ετίθετο θέμα περαιτέρω έρευνας όπως είναι ο ισχυρισμός, ο οποίος για τους πιο πάνω λόγους πρέπει επίσης να απορριφθεί. 10
15
20
25

Όσον αφορά την προσφυγή αρ. 526/87, είναι ο ισχυρισμός του αιτητή, ότι οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν αντίθετα προς το Σύνταγμα ή/και το Νόμο και συγκεκριμένα αντίθετα προς το άρθρο 35 του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου 1967. (Νόμος Αρ. 33 του 1967), ή/και καθ' υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας η Τμηματική Επιτροπή έχοντας παραλείψει να συστήσει τους πλέον κατάλληλους υποψήφιους. Στην προκειμένη περίπτωση παρόλο που θεώρησε τον αιτητή ως προσοντούχο, εν τούτοις δεν το συνέστησε ενώ ταυτόχρονα συνέστησε στην Επιτροπή υποψήφιο που δεν κατείχε τα προσόντα, δηλαδή τον Πέτρο Χαρούς. 30
35

Η παράλειψη αυτή της Τμηματικής Επιτροπής όπως και η τελική επίδικη απόφαση, είναι επίσης ο ισχυρισμός ότι παρα- 40

βιάζει την αρχή της ισότητας και άρα είναι αντίθετη προς το άρθρο 28 του Συντάγματος, στο ότι ενώ τόσο ο αιτητής όπως και τα ενδιαφερόμενα μέρη χαρακτηρίστηκαν ως προσοντούχοι από την Τμηματική Επιτροπή, εν τούτοις ο αιτητής δεν
5 παραπέμφθηκε ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, όπως τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί. Κατά πρώτο, η Τμηματική Επιτροπή είχε συσταθεί δυνάμει του άρθρου 36 του
10 Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου 1967 (Νόμος αρ. 33 του 1967) και όχι δυνάμει του άρθρου 35. Σύμφωνα δε με τις Κανονιστικές Διατάξεις που εγκρίθηκαν σχετικά με το θέμα αυτό από το Υπουργικό Συμβούλιο η Τμηματική Επιτροπή σύστησε στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας δεκαέξι υποψηφίους προς επιλογή για διορισμό στις τέσσερις θέσεις
15 (Κανονιστική Διάταξη 6), τους οποίους θεώρησε ότι υπερείχαν των υπολοίπων υποψηφίων.

Όπως έχει νομολογηθεί, σε περιπτώσεις πλήρωσης θέσεων
20 πρώτου διορισμού, η διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής είναι ευρεία με την προϋπόθεση ότι η Επιτροπή ενεργεί εντός των πλαισίων της διακριτικής αυτής ευχέρειάς της. Στην προκειμένη περίπτωση η Τμηματική Επιτροπή παρόλο που θεώρησε τον αιτητή αυτό ως προσοντούχο, εν τούτοις δεν τον συνέστησε,
25 γιατί όπως ειδικά αναφέρεται στα πρακτικά της, αυτός υστερούσε σε αξία και γιατί εκτός από τις διατριβές που παρουσίασε για την απόκτηση μεταπτυχιακών τίτλων καμιά άλλη συγγραφική ή/και καλλιτεχνική δημιουργικότητα δεν είχε, σε αντίθεση με τους υποψήφιους που συστήθηκαν και είχαν σημα-
30 ντική συγγραφική ή/και καλλιτεχνική δημιουργικότητα.

Το γεγονός ότι πιθανόν να συστήθηκε υποψήφιος που δεν κατείχε τα προσόντα, αυτό από μόνο του, δεν αποτελεί λόγο ακυρώσεως της επίδικης απόφασης, εφόσον η Επιτροπή
35 Δημόσιας Υπηρεσίας αφού μελέτησε τα πορίσματα της Τμηματικής και επανεξέτασε η ίδια το θέμα των προσόντων του υποψηφίου αυτού κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι αυτός δεν κατείχε τα απαραίτητα προσόντα για διορισμό στη θέση.

40 Όσον αφορά τον ισχυρισμό, ότι η παράλειψη της Τμηματικής να τον συστήσει αποτελεί παράβαση του άρθρου 28 του Συντάγματος, θεωρώ ότι και αυτός ο ισχυρισμός πρέπει

να απορριφθεί, γιατί η μη σύσταση ενός υποψηφίου που κατέχει τα προσόντα σε σχέση με τη σύσταση άλλων προσοντούχων υποψηφίων δεν αποτελεί άνιση μεταχείριση, κατά πρώτον διότι το συστήνον όργανο λαμβάνει υπόψη του όχι μόνο τα προσόντα των υποψηφίων, αλλά πολλούς άλλους παράγοντες, γεγονός που από μόνο του διαφοροποιεί την περίπτωση του κάθε υποψηφίου. Επίσης η υποχρέωση του οργάνου είναι η σύσταση, ή διορισμός, ή προαγωγή, αναλόγως της περιπτώσεως, του καταλληλότερου υποψηφίου, οπότε η μη σύσταση κλπ., των υπολοίπων υποψηφίων δεν αποτελεί άνιση μεταχείρισή τους έναντι των συστηθέντων κλπ. Τέλος, θα ήθελα να τονίσω, ότι στην προκειμένη περίπτωση το θέμα της μη σύστασης του αιτητή αυτού εξετάστηκε ειδικά από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας ως αποτέλεσμα του αιτήματός του να κληθεί σε συνέντευξη ενώπιόν της, το οποίο η Επιτροπή, αφού εξέτασε όλα τα σχετικά στοιχεία, έκρινε ότι δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτό. 5

Τέλος θεωρώ ότι, η επίδικη απόφαση λήφθηκε ορθά και νόμιμα, μέσα στα πλαίσια της διακριτικής ευχέρειας της καθ' ης η αίτηση Επιτροπής και είναι απόλυτα αιτιολογημένη, οι δε αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν όχι μόνο έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών, ώστε να δικαιολογείται οποιαδήποτε επέμβαση από το Δικαστήριο στην επίδικη απόφαση, αλλά ούτε καν υπεροχή. 20

Για τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα. 30